

KOLARVISA

Nedtecknad av Berthel Wiklund, S. Harads

LITEN BAKGRUNDSHISTORIA.

I början av 1950-talet kom en kolare vid namn Axel Blomqvist till Södra Harads. Han köpte/fick gamla ladugårdar, lador och andra byggnader, som han kolade upp.

Milorna stod på en plats som kallades för Svanökilen. Svanö AB ägde marken, och den var som en kil in i böndernas marker.

Han anlidade två ynglingar från trakten som hjälpte honom med uppsättningen av milorna.

”Vita fröken” var ett skogsspöke, förmodligen påhittad av min moster, Helfrid Viklund, som diktade själva visan.

Mel.: Apladalen i Värnamo



*När kvällen kommer och bjuder vila,
då börjar tankarna våra ila,
till Svanökilen där milan står
och tvenne gossar i röken går.*

*Hur där ser ut ska vi nu beskriva.
En gammal lagård till kol skall bliva.
Av kolukt blir det en fin odör.
Ur skorsten rinner det bara smör*

*Men Per och Göte är rädd för spöken.
De tror i skogen bor ”vita fröken”.
Om milan brinner, det gör detsamma,
för varje kväll ska dom hem till mamma.*



*Men Axel ensam vid milan huttrar,
en sotig panna på elden puttrar.
När ugglan ropar sitt ”ho ho ho”,
då är det natt uti Sotebo.*

*Om kolningen i Svanökilen finns att läsa i
Glimtarna 2006 (Red.)*